

Ξενοφῶντος Ἑλληνικά, 2.4.§19-20

1. ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ

A. Και δεν βγήκε ψεύτης: όταν ἀδραξαν τ' ἄρματα, εκείνος μ' ἔνα πήδημα βρέθηκε πρώτος ανάμεσα στους εχθρούς —λες και τον οδηγούσε κάποιο ριζικό— και σκοτώθηκε. (Είναι θαμμένος στο πέρασμα του Κηφισού.) Οι άλλοι ωστόσο νίκησαν και καταδίωξαν τον εχθρό ώς το ίσιωμα. Εκεί σκοτώθηκαν από τους Τριάντα ο Κριτίας κι ο Ιππόμαχος, από τους δέκα ἀρχοντες του Πειραιά ο Χαρμίδης του Γλαύκωνος κι από τους υπόλοιπους ἄνδρες τους κάπου εβδομήντα. Οι επαναστάτες πήραν τα ὄπλα των σκοτωμένων, κανενός πολίτη όμως δεν πείραξαν τα ρούχα. (μτφ. Ρ. Ρούφου, Θεσσαλονίκη: ΚΕΓ, 2012)

B. Και δεν διαψεύστηκε, αλλά μόλις πήραν στα χέρια τους τα ὄπλα, αυτός σαν να τον οδηγούσε κάποια μοίρα, αφού **πήδησε ορμητικά προς τα εμπρός** κι **έπεσε πάνω** στους εχθρούς, σκοτώνεται, κι έχει θαφτεί στο πέρασμα του Κηφισού^{*} οι άλλοι, όμως, νίκησαν και καταδίωξαν τους εχθρούς **ως το ίσιωμα**. Από τους Τριάκοντα σκοτώθηκαν εδώ ο Κριτίας και ο Ιππόμαχος, και από τους δέκα ἀρχοντες του Πειραιά ο Χαρμίδης, ο γιος του Γλαύκωνα, ενώ από τους υπόλοιπους περίπου εβδομήντα. Και πήραν, βέβαια, τα ὄπλα, αλλά **δεν απογύμνωσαν** κανέναν από τους νεκρούς πολίτες.

(μτφ. Επιστημονικής Ομάδας)

* με έντονη γραφή οι προτεινόμενες νεοελληνικές αποδόσεις στα γλωσσικά σχόλια του σχολικού βιβλίου σ. 108

5. πτώση, πέσιμο, περιπέτεια -τάφος, ταφή, θάψιμο - σπονδή, ομοσπονδία, παρασπονδία-μυστήριο, μυστικό, μυσταγωγία - παρέλαση, προέλαση, επέλαση
8. 1-ζ (σ.29), 2-β (σ.29), 3-η (σ.30), 4-γ (σ.30), 5-δ (σ.32)